

značně těžkých a za předpovědi nevalně slibné. Není třeba si zakrývatí vážného stavu, který sice není beznadějný, ale který snadno může se proměnit v kritický. Ale právě pro tuto situaci jsem přesvědčen, že by bylo zcela nesprávné opouštět dobrou a pracně za 15 let vybudovanou věc teď, v tuto chvíli. Okolnost, že ani jediný z kolegů neodešel z redakce, že dokonce vzrostl i počet našich skutečných čtenářů, je — třeba jediným — přece však důrazným argumentem, abychom vytrvali v dosavadní spolupráci. A proto prosím všechny kolegy, aby se mnou vytrvali a chystali vše na příští ročník. *Na shledanou při společné práci v novém ročníku!*

Dr. Čáda.

REDAKČNÍ. Redakční rada *pražská* konala schůzi dne 16. května 1934 v Praze za předsednictví Dra. Karla Nováka. V debatě byly probrány tyto nejdůležitější body: O minulém čísle, o věci Karolinum, zákonu o ochraně nájemníků. Příští schůze stanovena na den 12. září 1934 o 18. hod. v právnické fakultě. — Redakční rada *brněnská* konala schůzi dne 16. května 1934 v místn. spolku za předsednictví doc. Dr. Neubauera. Posouzena a konstatována pěkná úroveň posledního čísla. Mluveno o nových snahách po rušení vysokých škol. Dále o získání nových spolupracovníků z mladších kolegů v příštím ročníku časopisu. Nato revidovány příspěvky pro poslední dvojčíslo. — Redakční rada *bratislavská* konala schůzku dne 15. V. 1934 za předsednictva Dra. E. Knappka. Jednalo sa o prispevkoch do posledného čísla.

L i t e r a t u r a

Dr. JOZEF FUNDÁREK: *Stanovy účastinnej spoločnosti podľa práva slovenského*. — Knihovňa právnickej fakulty univerzity Komenského v Bratislave. Sv. 40. Str. 120. Cena Kč 20.--.

Práca je monografiou a rozdeľuje sa na tri časti.

V časti všeobecnej, prvej to časti publikácie pojednáva autor o pojmu a právnej povahe stanov účastinnej spoločnosti, vychádzajúce zo spoločenskej zmluvy a spoločnosti súkromného práva (str. 9). Porovnávajúcím spôsobom podáva spoločenskú zmluvu podľa súkromného práva slovenského a práva platného v historických zemiach, kde dochádza k záveru, že po rozumu oboch práv podstatným znakom spoločenskej zmluvy je: (1) záväzok (2) dvoch alebo viacerých smluvníkov (3) špecifická povinnosť. Napokon uvádza zvláštne a charakteristické znaky spoločenskej zmluvy, ako: Neurčitý počet smluvníkov, spoločenská zmluva viacejstranná. Je význačné pre nazieranie autorové, že svojim ponímaním blíži sa, zvlášť v niektorých rysoch svojich postrehov, k noetickým výkladom t. zv. rydzej nauke právnej.

Rieši tu primerný problém právnej povahy zakladacieho aktu účastinnej spoločnosti, či totiž založenie účastinnej spoločnosti je aktom smluvným, čiže spoločenskou smlouvou (teória smluvná), alebo t. zv. konštitutívnym aktom hromadným, t. j. paralelnými jednostrannými prejavmi vôle viac osôb (teória kreačná). Napriek prevládajúceho náhľadu kreačnej teórie prikláňa sa autor k teórii smluvnej a prehlasuje, že spoločnosť nemôže vzniknúť ináč ako spoločenskou smlouvou a že účastinná spoločnosť neprestala byť spoločnosťou podľa definície občianskeho práva. Táto spoločenská zmluva je daná u úč. spol. stanovami, ktoré určujú zakladajúce valné zhromaždenie (§ 154. obch. zákona).

V ďalších §§ objasňuje autor vznik stanov (str. 16.—20.) a pomer stanov k zákonu (str. 20.—25.).

Prvá časť je z celej práce najhutnejšia, kde autor noetický a meto-
dický si počína s úplnou istotou a možno len obdivovať snadné zvládnutie celého problému.